

DOMÈNEC UMBERT

EL MOVIMENT «PUNKIE» DE BARCELONA, MÉS VIU QUE MAI

«Ens tracten com a rates»

Diuen que ja s'han acabat, però ells retuquen assenyalant que, si més no a Barcelona, tenen més força que mai. Es declaren àcrates i antirepressius, i la seua preocupació immediata és la policia.

Assumpció Maresma

«**S**i portes una jupa de pell negra, ja et paren. Surts al carrer i comencen a demanar-te la papela... Cada dia augmenta més la pressió sobre nosaltres. Això, ho fan perquè la gent es pensi que hi ha ordre al carrer, però, en realitat, no es mengen res, perquè no hi ha res per menjar-se. Amb les caçadores, les cadenes i els cabells punxaguts no anirem a atracar, canta massa. Això ho veu tothom, però la policia sembla que no, sempre van darrere nostre i ens sentim aclaparats, doblegats».

Som al cafè Voltaire, celler petit del

carrer de Canvis Nous, prop de Zeles-te i de Santa Maria del Mar. És el centre de reunió *punkie* de Barcelona. El nostre interlocutor continua parlant: «No, no posis el meu nom, a nosaltres, no es agraden els protagonismes, pots dir que sóc «el Toro», si et cal un nom. Els joves tenim la vida més dura del que la get pot arribar a pensar. La policia està mosquejada. Darrerament, hi ha hagut tres manifestacions on hem participat molt: la de Líbia, la dels Mili-KK, i la dels detinguts. Ara ens volen escarmentar. Els *hippies* erem més apalancats, allò del «digueu-ho tot amb flors»; en canvi, el nostre lema és «si et trepitgen, defensa't».

DOMÈNEC UMBERT

El Toro es posa a riure sol: «hi ha situacions absurdes... quan et demanen la papela, et surt el tu. De seguida, comença la bronca perquè et contesten: A mi, em tracta de vostè. I el vostè és una paraula que se m'ha oblidat». Una noia extremadament bella es passeja amb una rata blanca pintada de rosa sobre l'espatlla: «Ens tracten com a les rates». Les parets són plenes de pintades: «No queremos las cárceles llenas y las calles vacias de solidaridad», «Si te detienen en nombre

de ley, mata en nombre de la libertad», «All you need is fuck», «La bestia facha que llevas dentro, máatala».

Fa poques hores que han sortit de la Model en llibertat provisional els set *punkies* acusats de desordres públics i enfrontaments amb la policia durant la nit del 27 d'abril. Han estat condemnats a penes de sis mesos i d'un any. Gràcies a una llei de 1908, han sortit en llibertat provisional. «Sí, ara estan en llibertat provisional

—ens comenten— però ja tenen antecedents. Potser farem un recurs, perquè tot va començar quan la policia va tirar gasos dins el bar Concentrik, sense cap avís, i la gent va sortir precipitada cap al carrer. La sentència no diu res sobre l'actuació de la guàrdia urbana i de la policia. S'ha de dir que en el nucli antic de la ciutat tots els policies estan expedientats per la seva conducta anterior».

El Toro mou el cap afirmativament. *El Periódico* de Barcelona deia en l'edició del 22 de maig que dos membres de la guàrdia urbana que van protagonitzar els fets estan processats al jutjat número 1 de Barcelona per delictes de detenció il·legal i lesions: «Ramón Riera Llorens i Enrique Rodríguez Hoyos intervinieron en el secuestro del industrial Ramon Mateu».

Ha estat un cas on les versions han estat especialment contradictòries. El jutge finalment ha dit que la guàrdia urbana «havia actuat en legítima defensa». L'advocat defensor, Mateu Seguí, ha manifestat que la guàrdia urbana va actuar sense la mesura necessària i per una actitud de rebuig físic envers els acusats. L'advocat defensor també va fer constar que hi ha hagut irregularitats a l'hora del reconeixement a comissaria, ja que no es va practicar la roda de detinguts per tal de fer la identificació dels acusats.

Des del dia 27 d'abril, les accions dels *punkies* s'han fet sentir a tota la ciutat. Les pintades «Ser jove no és cap delictes» i les convocatòries a les manifestacions han omplert les parets. S'ha constituït la PUAJ (Plataforma Unitaria Antirrepressiva de Joves) on han participat les associacions de veïns de Sants i Gràcia, ateneus llibertaris, grups feministes, la Coordinadora de Solidaritat amb Nicaragua, la CNT, entre molts altres grups, com la LCR i el MCC, o ràdio Corcó. Tot plegat, un moviment antirrepressiu fort, que troba la definició en el crit unànime a les seves manifestacions: «Ni verd, ni blau, ni marró, un cabró és sempre un cabró».

Hi ha qui diu que el moviment *punkie* està acabat. Carla, una noia del Voltaire i membre de l'Associació Arex, diu «jo sóc una *punkie* del 86, i això té molts matisos. El *punk* va néixer el 76. A mi, els Sex Pistols em queden molt lluny». Parlem de les diferències entre els *punkies* de Madrid i de Barcelona i no es volen definir. «Barcelona és una ciutat molt europea i la gent està molt acostumada a veure gent vestida amb caçadores ne-

DOMÈNEC UNIBERT

Concentració «punkie» durant el judici celebrat aquests dies a Barcelona.

DOMÈNEC UNIBERT

gres, i els cabells en punta. La gent no ens diu res, només és la policia la que ens aclapara».

El Toro porta els cabells llargs, va vestit amb pantalons i jupa texana i porta una samarreta amb la portada d'una elepe de Jodoy Division. «Era un dels meus grups preferits; el cantant es va suïcidar per una noia». No està eufòric, ni content. No està molt segur de parlar amb la premsa: «No es pot dir que sigui un moviment acabat, això depèn de la ciutat on sigui. Aquí el moviment és més viu que mai, i segur que encara no ha arribat al punt màxim. La policia ens ha acorralat tant, que ara ens preocupem més de les coses del carrer que de la música».

Ha sortit la paraula música, que sembla que, conjuntament amb «les birres», és un punt de coincidència. «Nosaltres ens sentim molt prop del punkie radical basc. Tenen unes lletres magnífiques, jo me les sé totes de memòria. Hi ha una lletra del grup Escorbuto de Bilbao que m'agrada molt, és molt guai i diu així: «Controlats, condemnats per un sistema de covards». També en tenen una altra que fa «Molta policia, poca di-

versió/un error, un error/. Molta policia, poca diversió/repressió, repressió»/.

El Toro ens va explicant la seva manera de funcionar per la vida amb la lletra de les seves cançons preferides. «Nosaltres som molt contestataris. Hi ha una lletra de la Polla Records on queda clar: «A les barricades encara es pot lluitar»; i també una altra del grup Cicatriz de Vitòria que diu: «Enemigo público número 1 porque no aguantas que te joda ninguno». Sí, aquí també hi ha música, però els grups no són tan coneguts. Potser el grup que s'ha sentit més és l'Odi Social, que per a mi són els que donen més canya i els millors».

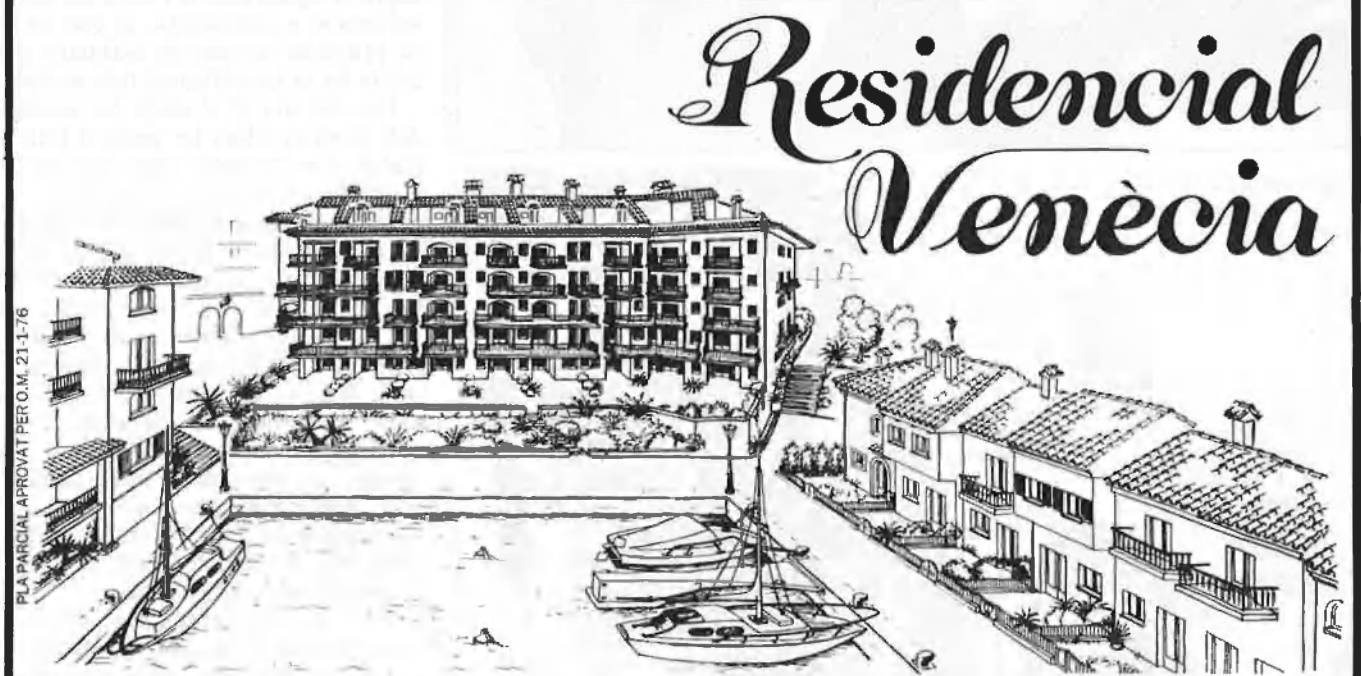
Per la ciutat es pot seguir actitud punkie pel que fa a l'heroïna per les pintades encerclades amb l'A i un dibuix d'una xeringa partida per la meitat. «Tenim una tendència anàrquica —ens diu el Toto, quan li demanem que es defineixi més—, però som anàrquics de veritat. A mi, em fa gràcia quan llegeixo al diari «Cundió la anarquia». Jo sempre penso: Tant de bo, però sempre parla d'una altra cosa. L'anarquia és la màxima expressió de l'ordre. Nosaltres tenim conscièn-

cia d'estar trepitjats i tenim un rebuig molt fort envers la societat opressora. La política és mantenir quatre incompetents. Els polítics, el que cal és frotre'ls vots. Jo, amb això ja em conformo, perquè, d'altra banda, sé que davant d'ells no puc arribar a gaire més».

Són les onze de la nit, l'hora de tancar el local. La conversa tornar a girar sobre la música. El Toro, castellano-parlant, ens explica que gairebé la mitat del moviment punkie d'aquesta ciutat és catalanoparlant i que, a part dels d'Odi Social, hi ha altres grups que canten alguna peça en català, com els Skatalà i els Antimanguis. Just en aquest moment de la conversa, veiem samarretes amb la seya estelada. Són tres nois que no tenen aspecte punkie, més aviat tenen pinta pogre, cabells llargs i barba. En Freddie diu que se sent més hippie que punk, però que al Voltaire es troba bé.

El moviment punkie ha aglutinat a gent que tenia un passat hippie. Llavors, era una altra època. Ara la joventut troba més violència i, necessàriament, ha d'haver-hi una actitud diferent. □

Residencial Venècia

PLA PARCIAL APROVAT PER O.M. 21-1-76

HABITATGES D'UN, DOS, TRES I QUATRE DORMITORIS DES DE 3.523.950 PTES.

• mínima entrada • finançació fins a vint anys

PORT SAPLAYA

• INFORMACIÓ I VENDES: Autopista València-Barcelona, Km 4,5 (EIXIDA 2), tel. 96/371 36 11. I en FICSA. Pau, 11, Tels. 96/332 34 02-3-4. 46003-VALÈNCIA.

EIXIDA 2
4,5 Km.
VALÈNCIA   PORT SAPLAYA
AUTOPISTA BARCELONA